

Розкази
про Україну

14+

Село моє — краплиночка на карті

СТОРИЯ

www.storiya.info

Село моє — краплиночка на карті

Засновниця читацької онлайн-платформи «Сторія» **Олеся Божко**

Кураторка **Людмила Мошківська**

Авторська група **Ратушна Анастасія, Примачок Надія, Шакалов Богдан, Духнівський Ілля, Савчук В'ячеслав, Назарчук В'ячеслав, Стець Максим, Радіонов Володимир** — учні 9 класу **Невгодівської філії Овруцького ліцею імені Андрія Малишка Овруцької міської ради, с. Невгоди, Овруцький р-н, Житомирська обл.**

Головна редакторка **Юлія Журлакова**

Літературна редакторка, авторка рубрики «Читай і мову вивчай!»
Юлія Гарюнова

Верстка **Анастасія Бишовець**

Дизайн **Віталій Войтуль**

Ілюстрації **wikipedia.org, suspilne.media**

Фото надані авторами

www.storiya.info

Матеріали розроблені ГО «ПРОСТІР ЗНАНЬ» за технічної підтримки ООН Жінки в Україні та за фінансування Жіночого фонду миру та гуманітарної допомоги ООН (WPHF). Ця публікація підготовлена за фінансової підтримки Жіночого фонду миру та гуманітарної допомоги Організації Об'єднаних Націй (WPHF), але це не означає, що висловлені в ній погляди та вміст є офіційно схваленими або визнаними з боку Організації Об'єднаних Націй.

Усі зображення, інформація і торговельні марки використовуються як ілюстрації з навчальною метою та не мають рекламного характеру. Усі матеріали, які розміщені на вебсайті www.storiya.info, а також будь-які інші матеріали, що розповсюджуються за допомогою цього сайту і з цього сайту (зокрема зображення, відеоролики і тексти), належать ГО «ПРОСТІР ЗНАНЬ» та захищені авторським правом. Несанкціоноване використання цих матеріалів, повне або часткове копіювання, збереження, зміна і поширення (для будь-яких цілей) без письмової згоди ГО «ПРОСТІР ЗНАНЬ» заборонено. © 2024 «Сторія».

Знаєте, що ми відчуваємо, коли думаємо про своє маленьке село на Житомирщині? Напевно, ви гадаєте, що ми напишемо — гордість. Та ми не претендуємо на звання найкращого села в Україні. І не вихвалитимемо його. Ми просто хочемо щиро розповісти вам про наше село — звичайне і, на перший погляд, нічим не особливе, одне з тисячі, краплинку на карті нашої держави. Почнемо?

Село наше зветься Невгоди. Хтозна-звідки така назва. Дехто каже, що колись тут були неродючі землі, так би мовити, невігідні, невгодні. За іншою версією, у селі жив дуже похмурий пан, якому ніхто не міг вгодити. Не надто приємна історія, як на нашу думку. Хоча пан у Невгодах справді жив. У різні часи селом володіли різні пани: шляхтич Мошковський, якому цю землю подарував литовський князь, потім Ковалевський, Байковський, Прушинський.

Біля околиці села й зараз стоїть маєток, який наприкінці XIX століття збудував київський меценат і цукрозаводчик Олександр Терещенко для своєї коханої Юлії Байковської. Він і називається на її честь — Юлино. Це гарна садиба з високими колонами, будівлями в стилі бароко, парком, алеями з рідкісними видами дерев та власним озером. Справжня пам'ятка садово-паркового мистецтва, для створення якої Терещенко запросив архітекторів та садівників із далекої Італії. Нині навколо маєтка ростуть столітні дуби з такими широченними стовбурами, що за ними можуть сховатися троє (ми перевіряли!).

Після аварії на Чорнобильській АЕС наприкінці XX століття наше село прийняло переселенців із зараженої радіацією зони. І в нас з'явилося майже 50 однакових охайних цегляних будиночків, ніби з картинки.

Минулого року ми зрозуміли, що Нивгоди — таки вгодні й захищені Богом. Коли почалось повномасштабне російське вторгнення в Україну, ми щодня й щоночі чули гудіння моторів вертольотів та літаків, бо наше село за кілька кілометрів від кордону з Білоруссю. Вони несли ракети на Київ та Житомир, пролітали над нашими будинками й ми боялися, що в один момент вони випустять їх на нас. Ми чули залпові

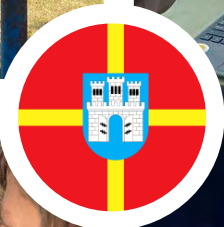
обстріли з “Градів”. Бачили заграву й знали, що зовсім поряд ведуться бої й наші військові проганяють російських окупантів. На полях зіяли вирви, у будинках вилітали шибки. Усі сусідні села постраждали від дій ворога. А Нивгоди вціліли. І ми відчули, як наша земля нас захищає.

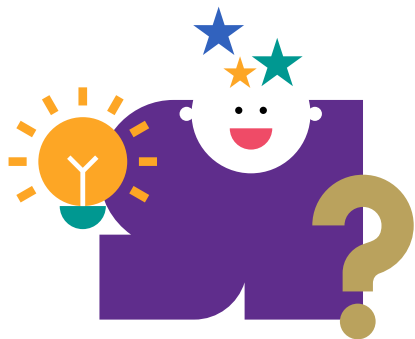
Війна досі триває, завдяки ЗСУ наша область була деокупована й ми продовжуємо жити в рідному селі. Зараз тут мешкає десь 300 людей. Не так і багато, але ж ми ще на початку сказали, що наше село маленьке. Однак затишне й мальовниче, зі своїм озерцем та лісом, із будинком культури та школою, де ми проводимо більшу частину свого дитинства.

Коли ми починали писати цю розповідь, то не думали про гордість. А зараз розуміємо, що пишаємося своїм селом. Воно — частина нашої країни. Тієї землі, за яку щодня борються та помирають наші захисники й захисниці, за яку хочеться молитися, яка оспівана митцями та відвойована героями, яка дає наснагу жити кожен новий день.

Кажуть, що ймовірніше виконати якесь завдання, якщо даси обіцянку не лише собі, а ще комусь. Тож ми обіцяємо всім, хто читає нашу історію, що ми будемо гідними громадянами нашої країни й нашого села, вільними та свідомими у своїх думках і діях. Слава Україні та її героям!

НАД ЧИМ ПОМІРКУВАТИ

Що в тебе викликає почуття гордості за рідний край?

Чому важливо зберігати пам'ятки минулого?

Чи захотілося тобі відвідати село Невгоди на Житомирщині? Чому?

ЧИТАЙ
І МОВУ ВИВЧАЙ!

Як утворилася назва Житомирщини?

У цьому тексті ти дізнався/дізналася неймовірну історію села Невгоди на Житомирщині. Тепер маєш ще більше приводів пишатися рідною землею! А чи замислився/замислилася, як утворилася назва **“Житомирщина”**?

При утворенні такої власної назви потрібно враховувати чергування звуків:

СьКий - ЩИНа: житомирський — Житомирщина

ЗьКий - ЖЧИНа: запорізький — Запоріжчина

ЦьКий - ЧЧИНа: вінницький — Вінниччина

Запам'ятай виняток: **галицький — Галичина**

Спробуй утворити назви територій від запропонованих населених пунктів.

Зразок: Київ — київський — Київщина

Харків

Черкаси

Полтава

Донецьк

Луцьк

Тепер ти знаєш більше про утворення слів в українській мові!

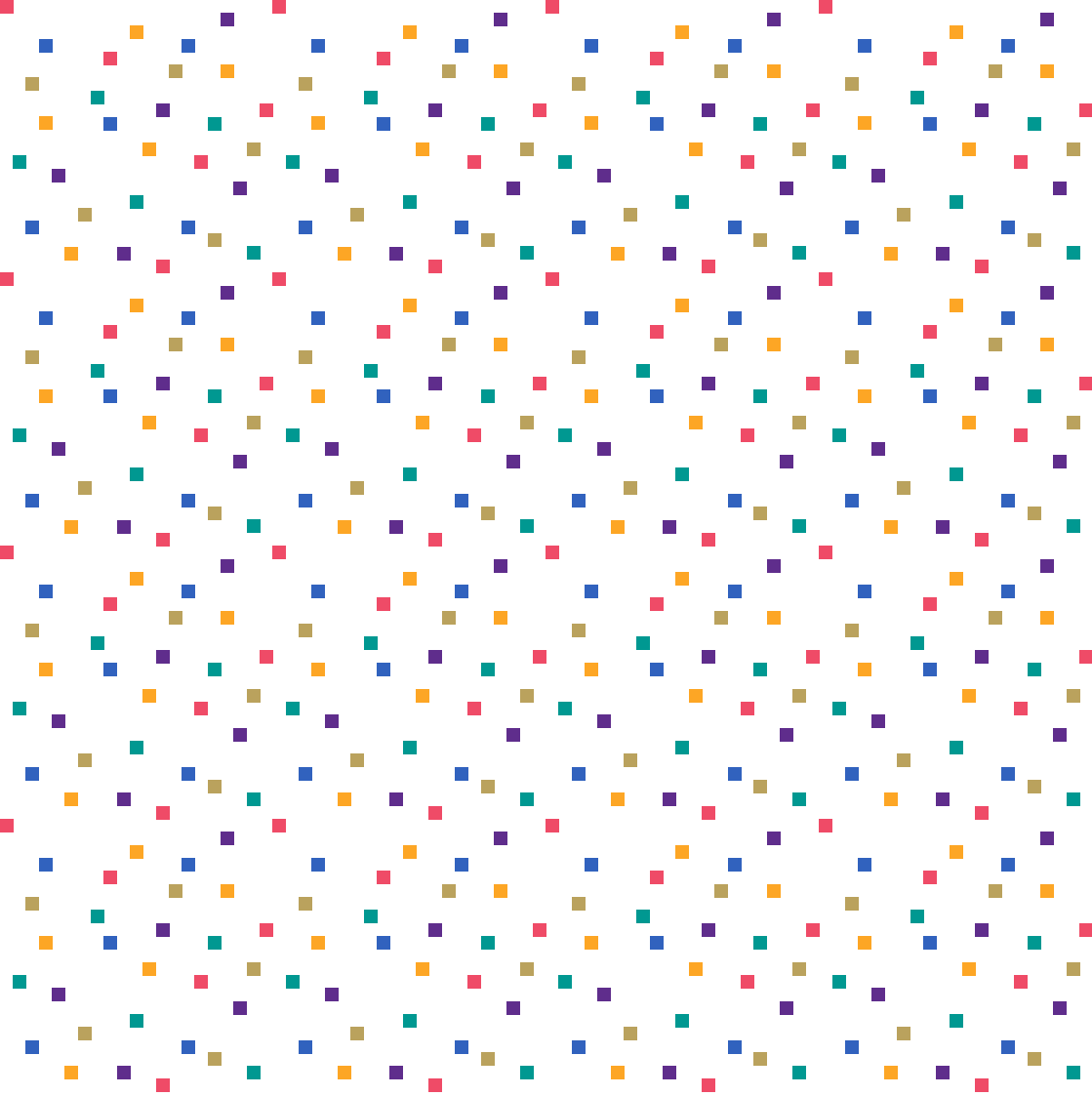
Для твоїх геніальних думок

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

Для твоїх геніальних думок

A series of horizontal dotted lines for writing, spanning the width of the page.

www.storiya.info

© 2024 «Сторія»